

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 17. lipnja 2012.

[\[Video\]](#)

Čudo Božje ljubavi

Draga braćo i sestre, današnja nam liturgija stavlja pred oči dvije Isusove prispodobe: o sjemenu koje samo raste te o zrnju gorušičinu (usp. Mk 4, 26–34). Slikama preuzetim iz svijeta zemljoradnje, Gospodin predstavlja ostajstvo Riječi i Božje kraljevstvo te pokazuje razlog naše nade i našeg zauzimanja.

U prvoj prispodobi pozornost je usmjerena na dinamizam sijanja: sjeme koje je bačeno u zemlju neovisno o tome da li seljak spava ili je budan, samo klija i raste. Čovjek sije s pouzdanjem da njegov rad neće biti uzaludan. Ono što daje snagu zemljoradniku u njegovim svakodnevnim naporima je upravo povjerenje u snagu sjemena te da je tlo dobro. Ta prispodoba doziva u svijest stvaranje i otkupljenje, Božje plodonosno djelovanje u povijesti. On je Gospodar Kraljevstva, čovjek je njegov ponizni suradnik, koji promatra i veseli se Božjem stvarateljskom djelovanju i strpljivo čeka njegove plodove. Žetva na kraju doziva nam u svijest zaključni Božji zahvat na kraju vremena, kada će on u punini ostvariti svoje Kraljevstvo. Sadašnje vrijeme je vrijeme sijanja. Jamstvo da će sjeme rasti daje sam Gospodin. Svaki kršćanin, dakle, dobro zna da mora činiti sve što može, ali da konačni rezultat ovisi o Bogu: ta ga svijest drži u svakodnevnim naporima, osobito u teškim situacijama. U vezi s tim sveti Ignacije Lojolski piše: "Radi kao da sve ovisi o tebi, znajući da zapravo sve ovisi o Bogu" (usp. PEDRO DE RIBADENEIRA, Vita di S. Ignazio di Loyola, Milano 1998.).

I u drugoj prispodobi se koristi slika sijanja. Ovdje se međutim radi o jednom točno određenom sjemenu, zrnju gorušice, kojeg se smatra najmanjim od sveg sjemenja. No premda je tako maleno ono je, ipak, puno života, iz njega izbija klica kadra probiti tlo, izaći na svjetlo i rasti sve dotle da "postane veće od sveg povrća" (usp. Mk 4, 32): slabost je snaga toga sjemena, njegovo

raspuknuće je njegova snaga. Tako je i s Božjim kraljevstvom: to je ljudski gledano malena stvarnost, čine je oni koji su siromašni u srcu, oni koji se ne uzdaju u vlastitu snagu, već u snagu Božje ljubavi, oni koji su nevažni u očima svijeta; no upravo po njima Kristova snaga nezadrživo prodire u svijet i preobražava ono što je naizgled beznačajno.

Slika sjemena je osobito draga Isusu, jer dobro izražava misterij Božjeg kraljevstva. U dvije današnje prisprodoobe ono predstavlja jedan "rast" i jedan "kontrast": rast koji se događa zahvaljujući snazi utkanoj u samo sjeme i kontrast koji postoji između malenosti sjemena i veličine onoga što se iz njega rađa. Poruka je jasna: Božje kraljevstvo, premda zahtijeva našu suradnju, prije svega je dar Gospodnji, milost koja prethodi čovjeku i njegovu djelu. Naše male snage, naizgled nemoćne pred problemima svijeta, ako su oslonjene na Božju snagu ne boje se prepreka, jer će Gospodin sigurno pobijediti. To je čudo Božje ljubavi, koja daje da svako sjeme koje padne na tlo niče i raste. Iskustvo toga čuda ljubavi budi u nama optimizam, usprkos teškoćama, trpljenjima i zlu s kojim se susrećemo. Sjeme niče i raste, jer mu daje rasti Božja ljubav. Neka Djevica Marija, koja je poput "dobrog tla" prihvatila sjeme Božje riječi, učvrsti u nama tu vjeru i tu nadu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, u iduću srijedu, 20. lipnja slavi se, na poticaj Ujedinjenih naroda, Svjetski dan izbjeglica. Njime se želi skrenuti pozornost međunarodne zajednice na teške uvjete u kojima žive mnoge osobe, osobito obitelji koje su prisiljene napustiti rodni kraj, jer su ugrožene oružanim sukobima i teškim oblicima nasilja. Za tu tako teško kušanu braću i sestre jamčim svoju molitvu i trajnu skrb Svete Stolice i ujedno izražavam želju da se njihova prava uvijek poštuju i da uskoro ponovno budu zajedno sa svojim dragima.

Danas će se u Irskoj održati zaključna proslava Svjetskog euharistijskog kongresa, koji je tijekom ovoga tjedna učinio Dublin gradom euharistije, gdje su se mnogi okupljali na molitvu u prisutnosti Krista u oltarskom sakramentu. U euharistijskom otajstvu Isus je želio ostati s nama kako bi nam omogućio da uđemo u zajedništvo s njime i jedni s drugima. Povjerimo Presvetoj Djevici Mariji plodove sazrele u ovim danima razmišljanja i molitve.

Želim, na kraju, s radošću podsjetiti da će ovog popodneva, u Nepiju, u biskupiji Civita Castellana, blaženom biti proglašena Cecilia Eusepi, koja je umrla sa svega 18 godina. Ta mlada djevojka, koja je željela postati misionarka, zbog bolesti je bila prisiljena napustiti samostan. Resila ju je nepokolebljiva vjera i u svom je životu pokazala veliku sposobnost žrtvovanja za spas duša. U posljednjim godinama svog života, u dubokom jedinstvu s Kristom raspetim, ponavljala je: "Lijepo je dati se Isusu, koji se sav dao za nas".

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana